

Република Србија
Први основни суд у Београду
64 П 490/25
Дана, 13.02.2025. године
Београд, Булевар Николе Тесле 42-а

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Милена Шебек, у парници тужилаца Регионалног стонотениског савеза Ниша, Бабичког одреда број 19, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из Београда, Алексе Ненадовића 11, Стонотениског клуба "НС 2011", чији је пуномоћник Мануела Милићевић, адвокат из Београда, Краљице Наталије 5, Стонотениског удружења "Нец", Ниш, Византијски булевар 132, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из Београда, Алексе Ненадовића 11, Стонотениског клуба "Железничар", Ниш, Димитрија Туцовића бб, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из Београда, Алексе Ненадовића 11, Стонотениског клуба " Униреа", Уздин, Ковачица, чији је пуномоћник Мануела Милићевић, адвокат из Београда, Краљице Наталије 5, Стонотениског клуба "Јосип Колумбо", Ниш, Бранка Миљковића 1, чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из Београда, Алексе Ненадовића 11, против туженог Стонотениског савеза Србије, са седиштем у Београду, Страхињића Бана 73а, чији је пуномоћник Горан Кљајић, адвокат из Новог Сада, Васе Пелагића 9/5/34, ради утврђења ништавости, ван рочишта, дана 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог тужилаца, којим су тражили да суд одреди привремену меру којом би обуставио од извршења Одлуку о именовању Предрага Ничића за законског заступника Стонотениског савеза Србије, која је донета у Нишу 21.01.2025. године до правноснажног окончања овог поступка и којом би забранио Агенцији за привредне регистре да изврши упис промене података у Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта, на основу Одлуке о именовању Предрага Ничића за законског заступника Стонотениског савеза Србије, која је донета у Нишу 21.01.2025. године, која је спроведена у предмету Агенције за привредне регистре БС 166/2025 од 24.01.2025. године, коју привремену меру би спровео овај суд достављањем решења туженом као извршном дужнику и Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта Агенције за привредне регистре.

Образложење

Тужиоци су 27.01.2025. године поднели тужбу овом суду, наводећи да правни интерес за подношење тужбе заснивају на томе што су као чланови туженог, поступањем дела чланства туженог обесправљени у својим правима и што су Одлуке које се тужбом оспоравају донете без поштовања процедуре, самовољом и насилним поступањем. Истакли

су да је Скупштина највиши орган одлучивања и управљања туженог, да је чине чланови, односно делегати као представници клубова и удружења сагласно члану 27 Статута туженог, те да је процедура сазивања и одржавања скупштине туженог прописана Статутом туженог и Пословником о раду скупштине, а да на основу члана 55 Закона о спорту више од 1/3 чланова туженог може да тражи и тражило је сазивање Скупштине. Појаснили су да је председник и законски заступник туженог Илија Лупулеску сазвао ванредну седницу скупштине по том захтеву за 21.01.2025. године, на чијем дневном реду су биле теме: разрешење председника Стонотениског савеза Србије и именовање в.д. заступника Стонотениског савеза Србије, наводећи да је Илија Лупулеску 20.01.2025. године поднео оставку на дужност председника туженог. Чланом 42 Пословника о раду скупштине туженог прописано је да уколико председник поднесе оставку, његове послове преузима даном подношења оставке најстарији потпредседник извршног одбора, који је дужан да сазове ванредну изборну седницу Скупштине, а на основу члана 57 став 12 Закона о спорту и члана 42 Пословника, Илија Лупулеску и Дмитар Мајсторовић, као једини потпредседник туженог су сазвали ванредну изборну седницу у најкраћем могућем року за 22.02.2025. године, појашњавајући да су законски заступник и потпредседник туженог сагласно својим овлашћењима отказали ванредну седницу заказану за 21.01.2025. године, с обзиром на то да се на дневном реду те седнице налазило само разрешење председника туженог, што више није било могуће, јер је председник дао оставку и заказао изборну седницу скупштине. Навели су да наводна седница за коју се тврди да је одржана у Нишу у 11.00 часова, није законита, због тога што је из напред наведених разлога отказана од стране овлашћеног сазивача, заступника туженог, што њом није председавало овлашћено лице туженог (председник у оставци, потпредседник или лице које они овласте), што на њој није утврђен број и идентитет присутних лица, јер није било присутно ниједно овлашћено лице туженог, као сазивача који је у конкретном случају једини овлашћен за спровођење седнице, а на наведеној седници нису присуствовали делегати туженог који су поштовали одлуку председника и потпредседника о отказивању седнице и обавештења које су добили са службене email адресе туженог, као и са званичне интернет презентације туженог, где се све информације објављују. Имајући у виду наведено, истакли су да је јасно да седница скупштине наводно одржана 21.01.2025. године у Нишу, није одржана јер је отказана, те да су лицима која су такав скуп организовала стајала на располагању правна средства - оспоравање одлуке о отказивању седнице Скупштине од 20.01.2025. године у судском поступку, поступку надзора пред надлежном инспекцијом Министарства за спорт или заказивање у року од седам дана нове ванредне Скупштине од стране наводно заинтересованих чланова туженог. Додали су да је један од организатора нелегалне скупштине, Предраг Ничић на сличан начин већ покушао упис у регистар АПР на основу одлуке које је оглашена ништавом, који је одлуком суда брисан као заступник туженог, а исту незаконитост је утврдило и надлежно министарство у инспекцијској контроли. С тим у вези, навели су да је незаконито изабрани, Предраг Ничић 22.01.2025. године поднео захтев за упис промене података у Регистру удружења АПР и упис на основу одлука донетих на скупштини која је наводно одржана у Нишу 21.01.2025. године, уз коју пријаву је поднео Одлуку о именовању заступника и своју изјаву. Имајући у виду да се у поступку промене података у Регистру, Регистратор бави само формалним условима за упис промене, не улазећи у веродостојност доказа, Предраг Ничић је уписан у регистар АПР као заступник туженог. Упис Предрага Ничића у регистра АПР као новог заступника туженог је незаконит из напред наведених разлога, односно супротан је члану 57 став 12 Закона о спорту и члану 42 Пословника о раду скупштине туженог. Поред тога, истакли су да је чланом 99 став 5 Закона о спорту прописано да заступник националног гранског спортског савеза или другог националног спортског савеза, не може бити члан управе, председник или заступник друге организације у области спорта, осим управе Олимпијског комитета Србије, Параолимпијског комитета Србије, Спортског савеза Србије, Републичког завода и Покрајинског завода, те да

је Предраг Ничић дао изјаву АПР која представља основ за његов упис у регистар АПР, која садржи неистините податке, јер је Предраг Ничић заступник друге организације - Градског стонотениског савеза Новог Сада и члан управе још једне спортске организације - Стонотениског клуба Нови Сад. Указали су да је одлука о именовању Предрага Ничића за заступника туженог од 21.01.2025. године ништава, а да печат којим су оверени документи предати АПР није службени печат туженог. Имајући у виду наведено, предложили су да суд утврди да су ништаве и не производе правно дејство све одлуке Скупштине Стонотениског савеза Србије донете на наводној седници одржаној 21.01.2025. године и то: Одлука о именовању заступника Стонотениског савеза Србије Предрага Ничића донета 21.01.2025. године и Одлука о разрешењу председника Стонотениског савеза Србије Илије Лупулескуа донета 21.01.2025. године. Имајући у виду да је Предраг Ничић поднео регистрациону пријаву за упис промене података - законског заступника туженог, на основу Одлука о његовом именовању, која је донета на скупу који није био скупштина туженог, које нису донете на законит начин, јер скупштина није одржана у складу са одредбама Статута туженог од 04.05.2019. године и одредбама члана 57 Закона о спорту, те да су одлуке које се презентују као законите, донете на приватном скупу и не могу бити основ за упис промене заступника, те да је изборна скупштина заказана за 22.02.2025. године, када ће се у законитој процедури након оставке председника туженог Илије Лупулескуа изабрати нови заступник туженог. Истакли су да је решењем од 24.01.2025. године извршено брисање Илије Лупулескуа и упис Предрага Ничића као заступника у Регистар удружења, друштава и савеза у области спорта АПР на основу пријаве БС 166/2025 од 22.01.2025. године. Као чланови туженог у циљу заштите општег јавног интереса и у циљу избегавања ненадокнадиве штете, која може настати преузимањем заступања на описан начин од стране лица које није изабрано у процедури прописаној највишим актом туженог, предложили су да суд у смислу члана 449 став 3 и став 5 Закона о извршењу и обезбеђењу одреди привремену меру, којом ће заштитити закониту процедуру у поступку избора лица које се уписује у регистар, појашњавајући да би без привремене мере до изборне скупштине било дозвољено да туженим руководи и да га заступа лице које за то не испуњава услове и које није изабрано у законитој процедури уз опасност настанка ненадокнадиве штете за тужиоце као чланове туженог и за самог туженог. Предложили су да суд одреди привремену меру којом би се обуставила од извршења Одлука о именовању Предрага Ничића за законског заступника туженог, која је донета у Нишу 21.01.2025. године до правноснажног окончања овог поступка, као и да се забрани Агенцији за привредне регистре да изврши упис промене података у Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта, на основу Одлуке о именовању Предрага Ничића за законског заступника туженог која је донета у Нишу 21.01.2025. године, која је спроведена у предмету Агенције за привредне регистре БС 166/2025 од 24.01.2025. године, уз предлог да наведену меру спроведе овај суд достављањем решења туженом као извршном дужнику и Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта Агенције за привредне регистре, уз предлог да привремена мера остане на снази до правноснажног окончања поступка.

Тужиоци су у поднеску од 31.01.2025. године навели да је тужба поднета сагласно одредби члана 64 Закона о спорту, те да је на основу усвојене привремене мере у предмету Првог основног суда у Београду П 5882/19 од 18.03.2019. године Агенција за привредне регистре 19.03.2019. године, одмах након достављања неправноснажне пресуде, коју су доставили у прилогу поднеска, решењем БС 1365/2019 извршила враћање раније уписаног заступника, а пресуда у наведеном предмету је постала правноснажна 01.04.2019. године, када је већ извршено брисање заступника на основу одређене привремене мере. У прилог оправданости предлога за одређивање привремене мере, истакли су да је након уписа Предрага Ничића у регистар заступника туженог 27.01.2025. године поднета регистрациона пријава промене података за "Events" д.о.о. Београд, чији је једини оснивач и члан тужени, те

да је АПР 30.01.2025. године извршио промену уписом Дан Фрацила као заступника наведеног привредног друштва, а да су основ за наведени упис одлуке Предрага Ничића, које су супротне Статуту туженог, које је донео неовлашћено у својству заступника (али не и председника) туженог, у име скупштине туженог, наводећи да је одредбама члана 46 Статута туженог прописано да извршни одбор именује и разрешава директора привредног субјекта чији је оснивач. Истакли су да се Предраг Ничић као заступник туженог пред чланством легитимише на основу аката који га не именују за председника, већ в.д. заступника, који има само задатак да закаже изборну скупштину, а не да доноси одлуке, које и да је изабран за заступника у законитој процедури, нису у његовој надлежности.

Тужени је изјашњавајући се на наводе тужбе и предлог за одређивање привремене мере у поднеску од 05.02.2025. године, истакао да је предлог за одређивање привремене мере неоснован, те да тужиоци предлогом за одређивање привремене мере *de facto* иницирају судску заштиту неновчаног потраживања. Истакао је да је одржавањем ванредне скупштине, коју је на захтев 66 клубова који имају право гласа на скупштини, сада бивши председник Савеза, Илија Лупулеску заказао за 21.01.2025. године са почетком у 11,00 часова у СЦ Чаир у Нишу, у целости испоштована законска процедура и процедура прописана одредбама Статута туженог и Закона о спорту, те имајући у виду предложене привремене мере и врсте привремених мера прописаних одредбом члана 460 Закона о извршењу и обезбеђењу, да постављени захтев за одређивање привремених мера не обухвата ни једну од законом прописаних мера, што указује да захтев није постављен у складу са законом. Поред тога, истакао је да је беспредметан део предлога за одређивање привремене мере којим би се Агенцији за привредне регистре забранило да изврши упис промене података у Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта на основу Одлуке о именовању Предрага Ничића за заступника, с обзиром на то да је та одлука већ спроведена и да су промене извршене, као и то да привремену меру не може да спроведе суд, већ евентуално може да је усвоји, а да спровођење врши јавни извршитељ, о чијој личности се тужиоци нису изјаснили у предлогу. Имајући у виду наведено, истакао је да је предлог за одређивање привремене мере неоснован и постављен супротно законским одредбама и сврси која се постиже путем појединих привремених мера, те да је погрешан, због чега привремена мера не била спроводива. Истакао је да су наводи тужбе нетачни, неосновани и паушални, да не садрже аргументацију нити доказе који би показали основаност тужбеног захтева, а да тужиоци немају правни интерес за подношење тужбе, с обзиром на то да не указују на који су то начин обесправљени у својим правима, с обзиром на то да су као легитимни чланови скупштине имали могућност да учествују - не учествују у подношењу захтева за сазивање ванредне скупштине савеза. Истакао је да су тачни наводи да је одредбом члана 55 Закона о спорту прописано да више од 1/3 чланова може тражити сазивање ванредне скупштине, као што је тачно да је бивши председник Савеза, Илија Лупулеску на основу тог предлога и заказао ванредну скупштину у Нишу за 21.01.2025. године са почетком у 11,00 часова, али да је дан пре одржавања скупштине, чак мање од 24 часа од одржавања скупштине, бивши председник волшебно дао оставку на место председника и заказао изборну скупштину за 22.02.2025 године у Зрењанину. Истакао је да осим чињенице да је према одредби члана 63 став 1 тачка 3 Закона о спорту, према којој члан органа односно спортског удружења, односно заступник, тада актуелни, а сада бивши председник Лупулеску нема право гласа када се на скупштини одлучује о његовој одговорности или разрешењу, да се бивши председник ни тада није позвао ни на једну одредбу било ког позитивног прописа према којој би имао право да откаже већ унапред, по закону легитимно заказану скупштину. Поред тога, навео је да је 22.01.2025. годин, тада већ бивши председник савеза Илија Лупулеску поднео Одсеку за инспекцијске послове у спорту Министарства спорта захтев за инспекцијски надзор са предлогом за одређивање превентивних мера, иако за то није био овлашћен, по ком захтеву још увек није

решено, при чему је тужени упутио свој одговор на тај захтев 28.01.2025. године, те да би се посматрано са тог аспекта, тужба могла сматрати преурањеном, с обзиром на то да није ни спроведен инспекцијски надзор, што је прејудицијелно питање у односу на подношење тужбе, наводећи да се захтевом за инспекцијски надзор практично у целости исцрпљује предлог за одређивање привремене мере, као и тужбени захтев постављен у тужби. Истакао је да се тужиоци позивају на члан 42 Пословника о раду скупштине, који прописује обавезу да најстарији потпредседник извршног одбора савеза сазове скупштину, а како је бивши председник Лупулеску одлуком од 10.01.2025. године именовоа Дмитра Мајсторовића за потпредседника туженог, јасно је да ни у том случају Мајсторовић нема овлашћења да било шта предузима, уместо сада бившег председника, тада председника у оставци, с обзиром на то да према одредби члана 39 Статута туженог престанком мандата председника Стонотениског савеза Србије истовремено престаје мандат свим члановима органа туженог које бира Скупштина Стонотениског савеза Србије изабраних на предлог председника Савеза, те да је јасно да је моментом оставке бившег председника престао и мандат потпредседника Мајсторовића, због чега нема места примени члана 42 Пословника о раду скупштине, односно не постоји могућност да се закаже ванредна изборна седница за 22.02.2025. године у Зрењанину од стране тог лица. Осим тога, истакао је да су нетачни наводи тужилаца да су бивши председник и потпредседник сагласно својим овлашћењима отказали ванредну седницу заказану за 21.01.2025. године, при чему се у тужби нетачно наводи да је на дневном реду ванредне Скупштине било само питање разрешења председника, наводећи да су на дневном реду биле две тачке и то разрешење Илије Лупулескуа и избор новог заступника Савеза, при чему је ванредна скупштина само *de facto* констатовала оставку Лупулескуа и као такву је прихватила и за новог заступника туженог, већином од 102 од 103 присутних делегата изабрала Предрага Ничића. Такође, истакао је да ни одредба члана 57 став 12 Закона о спорту, на коју се тужиоци погрешно позивају не даје право бившем председнику нити потпредседнику могућност отказивања већ заказане Скупштине, већ да се та одредба тиче обавезе председника односно заступника у оставци да обавља све послове за савез до избора новог заступника, али не дуже од 30 дана од дана регистрације те оставке у складу са законом којим је уређен поступак регистрације у Агенцији, додајући да наведена оставка није регистрована у складу са законом којим је уређен поступак регистрације у Агенцији за привредне регистре, те да самим тим председник у оставци не би могао предузимати ни оне послове које прописује наведена одредба. Даље је навео да тужиоци покушавају на нерационалан начин да укажу да је ванредну скупштину отказао, како се то наводи "овлашћени сазивач", занемарујући одлучујућу чињеницу да сазивачи ванредне скупштине клубови, а не бивши председник Лупулеску, при чему је потпуно немогуће поистовећивање појмова "сазивање и заказивање" како то лаички констатују тужиоци. Навео је да Предраг Ничић није имао законску обавезу да да оставку на место председника Градског стонотениског савеза Новог Сада, јер у том моменту није ни знао ни могао знати да ће бити изабран за заступника туженог, с обзиром на то да се на ванредној скупштини гласало о његовом избору, а да је свакако пре одржавања ванредне скупштине туженог, Предраг Ничић обавестио скупштину Градског Стонотениског савеза Новог Сада да ће у случају избора на место заступника туженог дати оставку на свој положај, те да у смислу члана 57 став 12 Закона о спорту нема сметњи да Предраг Ничић и након избора на место заступника туженог обавља функцију заступника Градског савеза све до избора новог заступника, али не дуже од 30 дана. Истакао је да су неозбиљни наводи тужилаца да печат коришћен за печатавање записника и других одлука са ванредне скупштине није службени печат туженог. Имајући у виду све наведено, а посебна чињеницу да је ванредна скупштина одржана у складу са законом и Статутом туженог те да је у целости поштована процедура и легислатива рада скупштине, предложио је да суд одбије предлог за одређивање привремене мере, као и тужбени захтев у целости.

Одредбом члана 449 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да се привременом мером обезбеђује новчано или неновчано потраживање чије постојање извршни поверилац учини вероватним, ставом 3 да би се одредила привремена мере за обезбеђење неновчаног потраживања, извршни поверилац, осим вероватноће постојања потраживања, мора учинити вероватним и да би без привремене мере испуњење његовог потраживања било осујећено или знатно отежано или да ће бити употребљена сила или настати ненадокнадива штета (опасност по потраживање), а ставом 5 да извршни поверилац није дужан да докаже опасност по потраживање ако учини вероватним да извршни дужник може због привремене мере претрпети само незнатну штету или да потраживање треба да се испуни у иностранству.

Одредбом члана 450 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, сматра се да опасност по новчано потраживање постоји: 1) ако је ради наплате доспелих obroка законског издржавања према извршном дужнику већ вођен извршни поступак; 2) ако потраживање треба да се испуни у иностранству, па и кад је за извршење надлежан домаћи суд; 3) ако су редовни приходи извршног дужника мањи од његових законских обавеза и оних утврђених правноснажном одлуком суда и другог органа; 4) ако је према извршном дужнику покушано извршење које није успело зато што је одбио да пружи податке о томе где се налази његова имовина.

Одредбом члана 64 став 1 Закона о спорту прописано је да одлуке као појединачни акти органа, односно заступника ништаве су ако су донете супротно закону, спортским правилима или општем акту спортског удружења., ставом 2 да ништавост одлуке из става 1. овог члана утврђује месно надлежни основни суд, по тужби сваког члана спортског удружења или другог лица које има правни интерес за подношење тужбе, као и државног правобраниоца, правобраниоца аутономне покрајине и правобраниоца јединице локалне самоуправе на чијој територије је седиште спортског удружења, осим ако је за решавање спорова који настану у спортском удружењу утврђена надлежност сталног спортског арбитражног суда при Олимпијском комитету Србије, Параолимпијском комитету Србије или Спортском савезу Србије из члана 53. став 1. овог закона, односно сталног спортског арбитражног суда из члана 53. став 7. овог закона, ставом 3 да се тужба за утврђење ништавости из става 1. овог члана подноси се у року од 60 дана од дана када је подносилац тужбе сазнао за разлоге ништавости одлуке, с тим да се не може поднети по истеку рока од три године од дана доношења одлуке, а ставом 4 да поступак за утврђивање ништавости акта из става 1. овог члана надлежни суд води према одредбама закона којим се уређује парнични поступак.

Одлучујући о предлогу тужилаца за одређивање привремене мере, суд је закључио да је недозвољен. Наиме, полазећи од тога да је у Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта Агенције за привредне регистре извршен упис промене код туженог, тако што је као заступник туженог уписан Предраг Ничић, то овај суд налази да је предлог за одређивање привремене мере којом је тражено да се обустави од извршења Одлука о именовању Предрага Ничића за заступника туженог, недозвољен, будући да се не може обуставити оно што је већ извршено, а тако постављеним предлогом за одређивање привремене мере се исцрпљује тужбени захтев у делу у коме је тражено да се утврди ништавост Одлуке о именовању заступника туженог, имајући у виду последице и дејство евентуално утврђене ништавости одлуке о именовању заступника туженог и евентуалним одлучивањем о тако постављеном предлогу за одређивање мере би се и прејудицирала одлука о том делу тужбеног захтева. Такође, овај суд налази да је предлог тужилаца недозвољен и у делу којим су тражили да суд забрани Агенцији за привредне регистре да изврши упис

промене података у Регистру удружења, друштава и савеза у области спорта, на основу Одлуке о именовану Предрага Ничића за законског заступника туженог која је донета у Нишу 21.01.2025. године, која је спроведена у предмету Агенције за привредне регистре БС 166/2025 од 24.01.2025. године, будући да је Предраг Ничић већ уписан као заступник туженог у надлежном регистру Агенције за привредне регистре, а што се тиче предлога да се АПР забрани да изрши упис промене података у надлежном регистру на основу спроведене Одлуке о именовану Предрага Ничића за заступника туженог, суд налази да се тиме захтева и забрана уписа промене података у будућности, што наведени предлог за одређивање привремене мере у овом делу чини неодређеним, а поред тога суд није овлашћен да у парничном поступку надлежном органу који врши регистрацију података забрани унос тих података, а који поступак је прецизно регулисан Законом о спорту, при чему тужиоцима стоји на располагању могућност обраћања надлежном министарству, које у складу са одредабама чланова 169-173 наведеног закона може донети одговарајуће мере из своје надлежности.

Имајући у виду наведено, суд је донео одлуку као у изреци решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Вишем суду у Београду, преко овог суда, у року од 8 дана од дана пријема преписа решења.

